

การพัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวไปสู่การปฏิบัติ ในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2

Development of Practical Cooperation Strategies in GMS Tourism for the Upper Northern Region 2

พรหมโชติ ไตรเวช¹

นาวิณ พรหมใจสา² เลหล่า ตริเอกานุกูล³ วรรณะ รัตนพงษ์⁴

¹ปรัชญาคุณูปบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิภาค มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก สำนักวิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม สำนักวิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

⁴อาจารย์ ดร. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม สำนักวิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวไปสู่การปฏิบัติในอนุภูมิภาค ลุ่มน้ำโขงของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 และเพื่อจัดทำข้อเสนอแนะ การพัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือด้าน การท่องเที่ยวไปสู่การปฏิบัติ ตามกรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 ได้แก่ จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนไปสู่การปฏิบัติ การจัดเตรียม แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 ให้เป็นศูนย์กลางการ ท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยว ผู้ประกอบการธุรกิจด้านการท่องเที่ยว องค์กรภาครัฐ องค์กรพัฒนาเอกชน ผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่พัฒนาการท่องเที่ยวในประเทศเพื่อนบ้าน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาและ รวบรวมข้อมูลคือการสนทนากลุ่มและการใช้แบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิค SWOT

ผลการวิจัย พบว่า การจัดทำยุทธศาสตร์ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวไปสู่การปฏิบัติในอนุภูมิภาค ลุ่มน้ำโขงของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 ได้มีการกำหนดตัวชี้วัดและกลยุทธ์ตามเป้าประสงค์เชิง ยุทธศาสตร์ภายใต้วิสัยทัศน์ (Vision) “ประตูก้าวสู่สากล โดดเด่นวัฒนธรรมล้านนา น้ำ ป่า สมบูรณ์ ประชาชน อยู่ดีมีสุข” และ พันธกิจ (Mission) ในการส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และ โลจิสติกส์เชื่อมโยงสู่สากลให้มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น และสร้างความเข้มแข็งให้ภาคเกษตร อุตสาหกรรมเพื่อเพิ่ม มูลค่าและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรมอารยธรรมแห่งล้านนาตะวันออก ดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์และเป็นอัตลักษณ์และสุขภาพ การอนุรักษ์ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์ ดำรงไว้ซึ่งฐานทรัพยากรธรรมชาติและจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 ได้กำหนดเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัดและกล

ยุทธศาสตร์ขับเคลื่อนนโยบายตามประเด็นของ 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 บนจุดยืนทางยุทธศาสตร์

คำสำคัญ : การพัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2

Abstract

The aims of this study were to develop practical cooperation strategies in GMS tourism for the Upper Northern Region 2, and to propose the guidelines developing the practical cooperation strategies based on GMS cooperation framework of the Upper Northern Region 2 including Chiang Rai, Phayao, Phrae, and Nan. The guidelines were to be used as the basic information for planning the implementation and preparing the plans, projects, and activities to maximize the capacity of the Upper Northern Region 2 in becoming the tourism center in GMS. The population included administrators and officers involved in tourism, tourism entrepreneurs, public and private organizations, and people in the GMS tourism area. Research instruments were focus group discussion and questionnaire. SWOT was used for analyzing the data.

The findings showed that: The development of practical cooperation strategies in GMS tourism for the upper northern region 2 involved formulating indicators and strategic targets based on vision and mission. The vision was “Global Trade Gateway, Outstanding Lanna Culture, Rich in Water and Green Resources, People Living Happily”. And, the missions were expanding the promotion of economic development, trade, investment, tourism, and global logistic connectivity; strengthening agricultural and industrial sectors to increase the products value; promoting cultural oriented tourism in preserving the civilization of East Lanna; sustaining arts, culture, exquisite ways of life and identity; conserving and promoting the effective management of fertile natural resources and environment. The Office of Strategy Management of the Upper northern Region 2 then determined the strategic target, indicators, and strategies in driving the policy based on four development strategies of the Upper Northern Region 2.

Keywords : Development of Tourism Practical Cooperation Strategies, GMS, Upper Northern Region 2

บทนำ

การท่องเที่ยวของประเทศไทย เป็นภาคการพัฒนาเศรษฐกิจหนึ่งที่เติบโตอย่างรวดเร็ว และมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่องในช่วงระยะเวลากว่า 50 ปีที่ผ่านมา จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติและรายได้จากการท่องเที่ยวของประเทศไทยได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากข้อมูลนักท่องเที่ยวของกรมการท่องเที่ยวที่ระหว่างปี 2550 –2555 พบว่า ในปี 2550 ไทยมีนักท่องเที่ยวเข้าประเทศจำนวน 14,464,228 ล้านคนและมีรายได้จากการท่องเที่ยว 574,781 ล้านบาท ในปี 2555 ตัวเลขเพิ่มเป็น 22,353,903 ล้านคน มีรายได้เพิ่ม เป็น 983,928.36 ล้านบาท ตามลำดับ นอกจากการสร้างรายได้เข้าประเทศแล้ว การที่ไทยยังมีแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งกระจายอยู่ในทุกภูมิภาค ทำให้ภาคการท่องเที่ยว(Tourism Sector) ของไทยมีส่วนช่วยอย่างสำคัญในการพัฒนา

เศรษฐกิจในส่วนภูมิภาคในพื้นที่ที่มีแหล่งท่องเที่ยว โดยเห็นขบวนการพัฒนาในภาคบริการ ภาคพาณิชย์ และ โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เพื่อรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยว จึงก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ และการ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน การกระจายไปทั่วประเทศ นอกจากนี้ การที่ประเทศไทยได้มีส่วนสำคัญในการก่อตั้ง ประชาคมอาเซียนและการพัฒนาความร่วมมือในกลุ่มอนุภูมิภาค ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนสินค้า การบริการ แรงงาน และ วัฒนธรรมระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นฐานสำคัญของการเสริมสร้างเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การ ท่องเที่ยว และการเคลื่อนย้ายแรงงาน วัฒนธรรมในกลุ่มประชาคมอาเซียน (กรวรรณ สังขกร และ กาญจนา จีรัตน์ ,2551)

นับตั้งแต่ได้มีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด / กลุ่มจังหวัด ในปี 2549 เป็นต้นมา สำนักบริหาร ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 ได้จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน เพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่ม จังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 และจังหวัดในพื้นที่ โดยหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดวิสัยทัศน์ของการ พัฒนาการท่องเที่ยวให้กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 พ.ศ. 2553 – 2556 เป็น “ประตูการค้าสู่สากล โดดเด่น วัฒนธรรมล้านนา ดิน น้ำ ป่าสมบูรณ์ ประชาชนอยู่ดีมีสุข” การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2557) โดยมี ประเด็นในการขับเคลื่อนในยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ วัฒนธรรมและสุขภาพ ประกอบด้วย ประการแรกการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และเชิง สุขภาพ โดยปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ และเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวต่อเนื่อง ในกลุ่มจังหวัดฯ รวมถึงพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม มีโครงการสำคัญ เช่น โครงการตรูเคอล้านนา ตะวันออก โครงการพัฒนาความหลากหลายทางวัฒนธรรม (เส้นทางวัฒนธรรม) และส่งเสริมครูปัญญา 9 สาขา โครงการเชื่อมโยงวัฒนธรรมล้านนาตะวันออก โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ วัฒนธรรมและสุขภาพ 6 เวียง (เวียงลอ เวียงสอง เวียงภูเพียง เวียงวรนคร เวียงเชียงแสน และเวียงกาหลง) เป็นต้น ประเด็นที่สองพัฒนา เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน GMS โดยส่งเสริมความร่วมมือการท่องเที่ยว เชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน สร้างเครือข่ายและพัฒนาสมรรถนะองค์กรท่องเที่ยว มีโครงการสำคัญ เช่น โครงการก่อสร้างศูนย์ประชุมและแสดงศิลปวัฒนธรรมล้านนาตะวันออก และกลุ่มประเทศ GMS โครงการ ส่งเสริมการท่องเที่ยวล้านนาตะวันออกกับกลุ่มประเทศ GMS เป็นต้น และพัฒนามาตรฐานการบริการและ บุคลากรการท่องเที่ยวสู่สากล รวมถึงพัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาด มีโครงการสำคัญ เช่น โครงการ พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดฯ โครงการพัฒนามาตรฐานการบริการและการตลาดสู่สากลแก่ บุคลากรด้านการท่องเที่ยว โครงการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวโดยชุมชน 4 จังหวัด โครงการประกวดแหล่ง ท่องเที่ยวเพื่อยกระดับคุณภาพสู่สากล โครงการศูนย์บริการนักท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดฯ เป็นต้น(จังหวัดเชียงราย. 2557 : 12)

การดำเนินงานพัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ในอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง ของ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 (ประกอบด้วย จังหวัดเชียงราย จังหวัดแพร่ จังหวัดน่าน และจังหวัดพะเยา) ที่ ผ่านมาพบว่า การวางแผนยุทธศาสตร์ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว ยังขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังจะเห็นได้จากยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 และยุทธศาสตร์จังหวัด 4 จังหวัด ยัง ขาดการเชื่อมโยงกับแผนปฏิบัติราชการและงบประมาณของหน่วยงานต่างๆ ทำให้การดำเนินงานในพื้นที่ไม่

สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว ตามกรอบความร่วมมือ GMS ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนของงาน และขาดความชัดเจนในหน่วยงานรับผิดชอบ จึงไม่สามารถวางแผนและแก้ไขปัญหาได้ทันกับสภาพความเป็นจริง ยังคงปรากฏให้เห็น ตัวอย่างเช่น การพัฒนามาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเก่าและแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ปัญหาการจัดการขยะและมลพิษจากสิ่งแวดล้อม ปัญหาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ปัญหาความไม่เพียงพอของระบบการบริการขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยวและการเตรียมความพร้อมในการรองรับการเปลี่ยนแปลงในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ดังนั้น การแก้ไขปัญหาในการพัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวไปสู่การปฏิบัติ จึงมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 และพื้นที่ชายแดนของประเทศเพื่อนบ้านในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนบน (จังหวัดเชียงราย.2557:24)

จากที่กล่าวมาการพัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวไปสู่การปฏิบัติในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 และประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ เมืองท่าจีเหล็ก สหภาพเมียนมาร์ แขวงบ่อแก้ว สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และเมืองสิบสองปับนา สาธารณรัฐประชาชนจีน มาสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาหลายด้านที่เกิดขึ้นโดยมีปัญหาที่สำคัญ ได้แก่ นโยบายของรัฐและนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ขาดองค์ประกอบสำคัญในการเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวอาเซียน การพัฒนาการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง นโยบายการท่องเที่ยวระดับชาติสู่การปฏิบัติการในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะเรื่องของกรมอนนโยบายงบประมาณ และปฏิทินการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้คร่าวๆ ไม่ระบุหน่วยงานระดับกรม หรือหน่วยปฏิบัติงาน นอกจากนี้ ส่วนราชการที่ปฏิบัติงานในพื้นที่มักจะเป็นผู้กำหนดรูปแบบเนื้อหาในส่วนที่หน่วยงานของตนดูแลรับผิดชอบ ทำให้ขาดความคิดกว้างไกลในการบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ภาคราชการและเอกชนยังขาดการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน ยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวขาดทิศทางที่เป็นจริงในบางประเด็น โดยเฉพาะในด้านการศึกษาความเป็นไปได้ด้านการตลาด ด้านการเงินและผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังขาดการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง และไม่มีตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่ชัดเจน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวไปสู่การปฏิบัติในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2
2. เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะการพัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวไปสู่การปฏิบัติ ตามกรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสม ด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งผู้วิจัยได้พิจารณาแล้วเห็นว่ามีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ ในด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบนเป็นอย่างดี และมีส่วนสำคัญในการแสดงความคิดเห็นองค์ความรู้ และวิสัยทัศน์ที่ก่อให้เกิดการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหารหน่วยงาน และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการธุรกิจด้านการท่องเที่ยว และองค์กรภาครัฐองค์กรพัฒนาเอกชนและประชาชนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 จังหวัดละ 15 คน รวม 4 จังหวัด จำนวน 60 คน และผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและประชาชน ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่พัฒนาการท่องเที่ยวในประเทศเพื่อนบ้าน ประเทศละ 5 คน รวม 15 คน รวมทั้งสิ้น 75 คน

กลุ่มที่ 2 ผู้แทนจากภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการธุรกิจด้านการท่องเที่ยว ภาคการศึกษา และองค์กรภาครัฐ และองค์กรภาคเอกชน ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 โดยการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและจัดทำวิสัยทัศน์ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ในการพัฒนายุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 จำนวน 20 คน

2. ผู้เชี่ยวชาญ คือ ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดทำยุทธศาสตร์ และการจัดการการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 จำนวน 20 คน

3. ประเทศเพื่อนบ้าน ประกอบด้วย ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ เอกชนและองค์กรความร่วมมือระหว่างประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ประกอบด้วย เมืองท่าขี้เหล็ก สหภาพเมียนมาร์เมืองห้วยทราย แขวงบ่อแก้ว สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และ เมืองสิบสองปันนา มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน ประเทศละ 5 คน รวม 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 แบบ ได้แก่ การศึกษาเชิงคุณภาพ โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ การจัดทำสารสนเทศกลุ่ม การสัมมนาเชิงปฏิบัติการและการศึกษาเชิงปริมาณ โดยการใช้แบบสอบถาม เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Study) โดยใช้การศึกษาค้นคว้ารวบรวมจากเอกสารและงานที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ และการสังเกตโดยตรง เพื่อให้ได้ข้อมูลจากข้อเท็จจริงที่น่าไปสู่ข้อเสนอแนะในการกำหนดแนวทาง และวิธีการเพิ่มประสิทธิภาพของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายไปสู่การปฏิบัติ ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา มีทั้ง ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลที่ได้จากการสืบค้นรวบรวมจากเอกสาร และงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องต่างๆ ที่จะศึกษา แหล่งข้อมูล ได้แก่ เอกสารทางราชการ ผลงานและบทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องที่ปรากฏในเอกสารวิชาการ หรือที่ค้นได้ทางอินเทอร์เน็ต และข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่ ข้อมูล หรือข้อคิดเห็น ที่จะได้จากกลุ่มบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิค SWOT

สรุปผลการวิจัย

สรุปตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 ตลอดจนการรวบรวมปัญหา ข้อจำกัดที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

ด้านจุดแข็ง พบว่า มีทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสมบูรณ์และหลากหลายทางชีวภาพ สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาทั้งในด้านเกษตรกรรมและการท่องเที่ยวเป็นกลุ่มจังหวัดที่มีชายแดนติดต่อกับประเทศ

เพื่อนบ้าน (ลาวและพม่า) ซึ่งเป็นโอกาสในการดำเนินกิจกรรมการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวร่วมกัน มีศิลปะและวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่นกลุ่มล้านนาตะวันออก ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าหัตถกรรม อุตสาหกรรม การคมนาคมสะดวกโดยมีสนามบินนานาชาติที่มีศักยภาพในการเชื่อมโยงกับเมืองหลักในเขตภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง GMS และประเทศข้างเคียง โครงการหลวงและศูนย์ศึกษาพัฒนาตาม โครงการพระราชดำริที่เข้ามามีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการพัฒนาในเขตพื้นที่กลุ่มจังหวัด รวมทั้งมีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ ข้าว ยางพารา ลำไย ลิ้นจี่ และชา กาแฟ ที่สามารถทำรายได้ให้กับกลุ่มจังหวัดทั้งเป็นสินค้าสดและสินค้าแปรรูป สถาบันการศึกษาระดับสูงพร้อมที่จะส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มจังหวัด

ด้านจุดอ่อน พบว่า ประชาชนในท้องถิ่นส่วนใหญ่ไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ประกอบกับมีภัยธรรมชาติเกิดขึ้นบ่อยชุมชนท้องถิ่นยังไม่สามารถนำทรัพยากรการท่องเที่ยวและทุนทางสังคมที่มีอยู่ รวมทั้ง โอกาสของความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน มาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างคุ้มค่าและยั่งยืนขาดระบบการบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ และไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ด้านเกษตรกรรมอย่างคุ้มค่าเกษตรกรรมมีค่านิยมในการประกอบอาชีพลอกเลียนแบบกัน ทำให้ผลผลิตตกต่ำล้นตลาดและไม่มีคุณภาพ อีกทั้งยังขาดการรวมกลุ่มและเครือข่ายความร่วมมือกันทั้งกับไทยและต่างประเทศทำให้เป็นอุปสรรคในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทรัพยากรธรรมชาติทั้งป่าไม้และน้ำ ถูกทำลาย ทำให้สภาพนิเวศเปลี่ยนแปลงและเสื่อมถอยอย่างรวดเร็วระบบการคมนาคมขนส่ง (Logistics) ยังไม่ได้รับการพัฒนาเพื่อใช้ในการเชื่อมโยงกิจกรรมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและทั่วถึง การท่องเที่ยวเป็นลักษณะต่างคนต่างทำขาดหน่วยงานและระบบที่เป็นศูนย์กลางขาดหน่วยงานที่จะเป็นศูนย์กลางด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวส่งผลต่อความพร้อมในการรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ด้านโอกาส พบว่า สาธารณรัฐประชาชนจีนให้ความสำคัญและเร่งรัดการพัฒนาแม่น้ำโขง ให้เป็นเส้นทางคมนาคมขนส่งทางน้ำที่สามารถเชื่อมโยงการค้ากับประเทศต่างๆ ในเขตลุ่มน้ำโขงสาธารณรัฐประชาชนจีน พม่า และ สปป.ลาว เป็นตลาดเป้าหมายที่มีประชากรจำนวนมากและมีกำลังซื้อสูง กระแสตื่นตัวด้านการรักษาสุขอนามัยทำให้คนหันมาสนใจอาหารปลอดภัยสารพิษมากขึ้นกระแสการตื่นตัวเรื่องการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ (Climate Change) ทำให้เกิดความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ มีองค์กรระหว่างประเทศที่มีความพร้อมในด้านการสนับสนุนโครงการความร่วมมือระหว่างประเทศในกลุ่มอนุภาคลุ่มน้ำโขงการที่จังหวัดให้ความสำคัญกับประเด็นการพัฒนาผู้สูงอายุ มีส่วนช่วยสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุและการพำนักยาว ซึ่งเป็นการช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของพื้นที่

ด้านอุปสรรค พบว่า สภาวะทางเศรษฐกิจที่ไม่มีเสถียรภาพทำให้ระบบเศรษฐกิจชะลอตัว การขับเคลื่อนการดำเนินงานไม่ต่อเนื่อง ราคาผลผลิตทางการเกษตรไม่แน่นอนมีความผันผวนตลอดเวลา ราคาน้ำมันและพลังงาน ไม่มีเสถียรภาพเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงในการลงทุน ปัญหาการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจโลกส่งผลทำให้เศรษฐกิจได้รับความเสียหาย และนักลงทุนขาดความเชื่อมั่นในการลงทุนระบบคมนาคมในกลุ่มประเทศ GMS ยังไม่สมบูรณ์ตามแผนพัฒนาที่กำหนดไว้ ทำให้การพัฒนาไม่เป็นไปตาม

วิสัยทัศน์และประเด็นยุทธศาสตร์ที่กลุ่มจังหวัดกำหนดไว้จีนและเวียดนามเป็นคู่แข่งที่สำคัญในการผลิตสินค้าเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปในตลาดต่างประเทศการแข่งขันอย่างเสรีอาจทำให้เกิดปัญหาแรงงานเกินงาน ปัญหายาเสพติดและกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ

การศึกษาแนวทางการจัดทำร่างยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 พบว่า

วิสัยทัศน์ (Vision) คือ ประตูก้าวสู่สากล โดดเด่นวัฒนธรรมล้านนา น่าน้ำ ป่า สมบูรณ์ ประชาชนอยู่ดีมีสุข ”
พันธกิจ (Mission) คือ ส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจ การค้าการลงทุน การท่องเที่ยว และ โลจิสติกส์เชื่อมโยงสู่สากล ให้มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นส่งเสริมพัฒนาการและสร้างความเข้มแข็งให้ภาคเกษตร อุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม อารยธรรมแห่งล้านนาตะวันออก ดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์และเป็นอัตลักษณ์และสุขภาพรวมถึงการอนุรักษ์ พัฒนา และส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์ ดำรงฐานทรัพยากรธรรมชาติและการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี โดยกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ “ ประตูก้าวสู่สากลบนพื้นฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ”ตามยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด (Strategic Issues) ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 เสริมสร้างสภาพแวดล้อมในการพัฒนาการค้า การลงทุน และ โลจิสติกส์ เชื่อมอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและเตรียมพร้อมรับความร่วมมือประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและ อุตสาหกรรมการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาและสนับสนุนการยกระดับการพัฒนาสังคม การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรมและสุขภาพ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ดำรงฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนผู้การเป็นกลุ่มจังหวัดสีเขียว

สรุปตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะการพัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ตามกรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 สรุปได้ว่า

เพื่อมุ่งสู่ความเป็นศูนย์กลางการพัฒนาและสร้างสมดุลการพัฒนาในทุกมิติ สามารถใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติควบคู่กับกระบวนการพัฒนาแบบบูรณาการ เพื่อให้การพัฒนาและบริหารประเทศเป็นไปทางสายกลาง บนพื้นฐานความสมดุลการพัฒนาเชิงพลวัต เชื่อมโยงมิติ การพัฒนาอย่างบูรณาการ ตามหลัก “ภูมิสังคม” ที่มีความหลากหลายแตกต่างกันในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี รวมทั้งหน่วยงานราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ใช้เป็นกรอบในการประสานแผนให้เกิดเป็นรูปธรรม และเกิดการเปลี่ยนแปลงการพัฒนาในระดับพื้นที่ตลอดจนกระจายความเจริญไปสู่พี่น้องประชาชนในทุกพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 (จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน) พ.ศ. 2557 – พ.ศ. 2560 ได้จัดทำโครงการสนับสนุนและโครงการตามยุทธศาสตร์ โดยแยกเป็นโครงการสนับสนุน 38 โครงการ และโครงการตามยุทธศาสตร์ 88 โครงการ รวมทั้งสิ้น 126 โครงการซึ่งพบว่า ได้กำหนดตัวชี้วัดผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตามยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 กล่าวคือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 เสริมสร้างสภาพแวดล้อมในการพัฒนาการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์เชื่อมอนุภาค
ลุ่มน้ำโขงและเตรียมพร้อมรับความร่วมมือประชาคมอาเซียน มีมูลค่าการค้ากับต่างประเทศของกลุ่มจังหวัด
ภาคเหนือตอนบน 2 เพิ่มขึ้น ร้อยละ 15 ต่อปี

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรม
การเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพ โดยสินค้าการเกษตรและ อุตสาหกรรมการเกษตร มีคุณภาพได้
มาตรฐานจากการรองรับเพิ่มขึ้นร้อยละ 10

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาและสนับสนุนการยกระดับการพัฒนาสังคม การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
วัฒนธรรมและสุขภาพ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน โดยมีรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด
เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 10 ต่อปี

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ดำรงฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมโดยการ
มีส่วนร่วมของชุมชนสู่การเป็นกลุ่มจังหวัดสีเขียวด้วยการสร้างภาคีเครือข่าย เพื่อบริหารจัดการ รักษาความ
สมบูรณ์ เพื่ออนุรักษ์ ฟื้นฟู ป้องกันและแก้ไขปัญหา สาธารณภัย เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้
มีความหลากหลายทางชีวภาพเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์จุดแข็งพบว่า มีทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสมบูรณ์และหลากหลายทางชีวภาพ
สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาทั้งในด้านเกษตรกรรมและการท่องเที่ยว เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีชายแดน
ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน (ลาวและพม่า) ซึ่งเป็นโอกาสในการดำเนินกิจกรรมการค้าการลงทุนและการ
ท่องเที่ยวร่วมกัน มีศิลปะและวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่นกลุ่มล้านนาตะวันออก ที่สามารถนำไปใช้
ประโยชน์ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าหัตถกรรม อุตสาหกรรม การคมนาคม
สะดวกโดยมีสนามบินนานาชาติที่มีศักยภาพในการเชื่อมโยงกับเมืองหลักในเขตภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และอนุ
ภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง GMS และประเทศข้างเคียง ซึ่งสอดคล้องกับเทิดชาย ช่วยบำรุง และคณะ(2558)ที่ได้
สรุปว่า การท่องเที่ยว เป็นหนึ่งในนโยบายสำคัญของกรอบความร่วมมือของประเทศต่างๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
เนื่องจากในช่วงเวลาที่ผ่านมามีอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงมีการเติบโตอย่างรวดเร็ว
ในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวจากทั่วโลก เดินทางมาเยือนอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงเป็นจำนวนมาก และมี
แนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวในภูมิภาคโดยเฉพาะในอนุภูมิภาคกลุ่ม
แม่น้ำโขง จะตกอยู่กับประเทศไทยเป็นส่วนใหญ่ และสอดคล้องกับทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา(2553)ได้สรุปว่า
ประเทศในกลุ่ม 6 ประเทศลุ่มน้ำโขง พัฒนาเปิดเขตการค้า เขตเศรษฐกิจ สามารถเชื่อมจีน อินเดีย และเชื่อม
ระหว่างเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วยกัน มีความร่วมมือเต็มที่ เป็นตัวอย่างที่จะบอกได้ว่าภาพในอนาคตจะไป
ทิศทางใด ซึ่งสิ่งที่ควรจะได้พิจารณาด้วยคือการจัดการความยากจนผ่านกระบวนการทางเศรษฐกิจนี้ เพราะ GMS
ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ให้เติบโตด้านเศรษฐกิจอย่างเดียว แต่ต้องการลดความยากจนด้วย “วัตถุประสงค์ที่สำคัญ
มีการเติบโตผ่านโครงสร้างพื้นฐาน เกิดการหมุนเวียนสินค้า เคลื่อนย้ายผู้คน แต่ก็ต้องระมัดระวังให้มาก การ
เติบโตในภูมิภาคนี้จะสูงเป็น 6 เท่าในอนาคต นักท่องเที่ยวเงินจะหลั่งไหลเข้ามา เรามีด้านบวกของเศรษฐกิจใน

เขตชายแดน แต่ด้านลบ จะเห็นว่า มีการเติบโตเฉพาะด้านเงินทุน เราจะเห็นว่ามีความแตกต่างเรื่องของรายได้ เกิดช่องว่างมากทุกที่ บางประเทศรายได้อยู่ที่เดิมไม่เติบโต”

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงยุทธศาสตร์

เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 ควรนำข้อมูลทั้ง 4 จังหวัด มาบูรณาการร่วมกันในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว และการค้นหาอัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่เพื่อเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการที่นายกรัฐมนตรีพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้กำหนดนโยบายให้ปี 2558 เป็นปีท่องเที่ยววิถีไทย (2015 Discover Thainess) และเป็นวาระแห่งชาติ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557 โดยรัฐบาลสนับสนุนส่งเสริมการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวของประเทศไทย ให้มีการรับรู้ไปอย่างกว้างขวาง และเพื่อผลักดันนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมปีการท่องเที่ยวไทยอย่างเป็นทางการ รongรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในฐานะประธานคณะกรรมการอำนวยการปีท่องเที่ยววิถีไทย 2558 ได้เป็นประธานในพิธีเปิดปีท่องเที่ยววิถีไทย 2558 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอภาพลักษณ์ประเทศไทยในมุมมองใหม่ เน้นคุณค่าที่นักท่องเที่ยวจะได้รับจากการมาเที่ยวเมืองไทยผ่านวิถีไทย เพื่อให้เกิดความเข้าใจยอมรับความเป็นไทยตลอดจนให้เกิดการแบ่งปันประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง โดยการนำความเป็นวิถีไทยในรูปแบบทางวัฒนธรรม เพื่อสร้างการรับรู้ถึงภาพลักษณ์อันงดงามและความเป็นเอกลักษณ์ของไทยรวมทั้งมิตรไมตรีของคนไทยและความสนุกสนานที่พบเห็นได้ทุกถิ่นทั่วไทย ในการที่จะทำให้ประเทศไทยก้าวไปข้างหน้า ประเทศไทยจะต้องเป็นประเทศที่มีความมั่นคง คือ มีเสถียรภาพ มั่งคั่งในทุกระดับของประชาชนคนไทยและยั่งยืน ตามแนวทางพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ โดยได้กำหนด วิสัยทัศน์ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ซึ่งจะดำเนินการภายใน 5 ปี เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 – พ.ศ.2562 ซึ่งประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรเกี่ยวข้องกับประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. มาตรการดูแลในเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งการจัดระบบการให้ข้อมูลข่าวสาร และความรู้ที่ถูกต้องกับประชาชนและนักท่องเที่ยว ทั้งการให้บริการ การค้าขาย หรือเรื่องอาหารและโรงแรมที่พัก สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันที่โลกมีการเชื่อมโยงกันในทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจ สังคม จิตวิทยา และความมั่นคง เป็นต้น

2. การเสริมสร้างความเข้มแข็งการท่องเที่ยวทางทะเล และทางน้ำ ให้เชื่อมโยงกับทุกจังหวัดและทุกภาคส่วน เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจไทยให้เข้มแข็งด้วยมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยว

3. การสืบสานและอนุรักษ์รักษายานวัฒนธรรมนิยมวัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิม โดยเฉพาะขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมการเกิดทุนสถาบันพระมหากษัตริย์ที่เป็นสายใยเชื่อมโยงของคนในชาติ อันเป็นเอกลักษณ์อันโดดเด่นในวิถีแห่งความเป็นไทย

4. การศึกษาวิจัยรูปแบบนวัตกรรมในการขับเคลื่อนทางวัฒนธรรม เพื่อนำเสนอความเป็นดินแดนสุวรรณภูมิ ที่มีทั้งความอุดมสมบูรณ์ ความงดงาม และความเป็นเอกลักษณ์ของประเทศไทย

5. ผลกระทบหรือปัจจัยที่มีผลต่อการดำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมประเพณีในทุกภูมิภาค นำเสนอความเป็นไทยที่ยังคงเด่นชัดและยังคงมีอยู่จริงในปัจจุบันเพื่อกำหนดนโยบายสนับสนุน

6. แนวทางการประชาสัมพันธ์เพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่าทางมรดกวิถีไทย เป็นการนำเสนอมรดกศิลปะการต่อสู้แบบไทย และการไหว้ครูมวยไทย เพื่อถ่ายทอดความเป็นหนึ่งเดียวของไทย ที่โดดเด่นและแตกต่าง จนสามารถสร้างชื่อเสียงให้ประเทศไทยได้ในระดับโลก เช่น ผ้าไหมไทย อาหารไทย ความสนุก สนานบันเทิงที่แทรกซึมอยู่ในวัฒนธรรมไทยที่มีอยู่ในทุกพื้นที่ของประเทศไทยจนเป็นที่ประทับใจไปทั่วโลก

เอกสารอ้างอิง

กรวรรณ สังขกร และกาญจนา จิรัตน์. (2551). กลยุทธ์การแข่งขันการท่องเที่ยวของไทยและ GMS การขยายตัวของตลาดท่องเที่ยวจีน, เชียงใหม่ : สถาบันวิจัยสังคมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2553). โครงการพัฒนามาตรฐานและประเมินผลสัมฤทธิ์การบริหาร.

สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด , มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย .(2557). ทิศทางแผนตลาดการท่องเที่ยว ททท. ปี 2558 , กรุงเทพมหานคร :

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

จังหวัดเชียงราย. (2557). ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเชียงราย. เชียงราย : สำนักงานจังหวัด.

เทิดชาย ช่วยบำรุง และคณะ.(2558).รายงานความก้าวหน้า(Progress Report) โครงการจัดทำและขับเคลื่อน

และแผนปฏิบัติการท่องเที่ยว เขตพัฒนาการท่องเที่ยวและจัดทำแผนที่กลุ่มเมืองท่องเที่ยว (Zoning)

เขตพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) เสนอ กระทรวง

การท่องเที่ยวและกีฬา.